

Перспектива

Працюємо для Перемоги!

№31 (1659) 4 серпня 2023 року

ПОНАД 82 ТИСЯЧІ ГРИВЕНЬ ЗІБРАЛИ АТОМНИКИ ДЛЯ ЗСУ

Черговий благодійний проєкт реалізували атомники Хмельницької АЕС спільно із вихованцями та педагогами Нетішинського комплексного реабілітаційного центру для осіб з інвалідністю «Мрія». Його фіналом стала мистецька благодійна акція, організована працівниками транспортного цеху разом із відділом роботи з громадськістю і ЗМІ на підтримку наших захисників. Під час неї було виручено понад 82 тисячі гривень на потреби військових.

Закупивши 10 патріотичних картин для творчості, колектив транспортного цеху передав їх своїм підопічним вихованцям із реабілітаційного центру «Мрія». Діти разом з вихователями охоче взялися їх розмалювати. Результатом роботи стали патріотичні мистецькі полотна із зображенням українських міст-героїв у жіночих образах. Усі вони були винесені на аукціон, який проводився серед усіх бажаючих працівників енергопідприємства. Символічно, що розіграш благодійної лотереї відбувся в День Української Державності.

Придбавши напередодні лотерейні номерки, атомники в минулу п'ятницю випробували своє везіння, адже лише десятьом «щасливчикам» дісталися дитячі роботи. Переможцями розіграшу, який був фінальним акордом благодійної лотереї, стали працівники Анатолій

Ющук (ЕЦ), Олександр Клімчук (ТрЦ), Ірина Басюк (ГТЦ), Наталія Артенюк (ЦГЗ), Віта Хоменко (ЕРП), Олександр Махачик (ХЦ), Богдан Приходченко (ВМіР), Віктор Карпеш (ЦТАВ), Анатолій Парахін (НТЦ), Вячеслав Семенов, заступник головного інженера Хмельницької АЕС.

Заступник генерального директора ХАЕС з персоналу Володимир Гудзь та заступник голови ППО ХАЕС Віталій Пятковський привітали колектив Хмельницької АЕС із Днем Української Державності та Днем хрещення Київської Русі-України: «Сьогодні, коли ми спільно з дітьми долучилися до благодійної справи, вкотре засвідчуємо, що у єдності та спільній меті – наша Перемога!».

Вітання від усього колективу вихователів та діток реабілітаційного центру «Мрія» передала атомникам Інна Свередюк, наголосивши, що вони дуже вдячні за співпра-

цю із транспортним цехом Хмельницької АЕС, яка триває із 2006 року. За цей час працівники енергопідприємства значно зміцнили матеріальну базу закладу, особливо кабінет лікувальної фізкультури. «Діти були надзвичайно раді долучитися до благодійної ініціативи, метою якої є допомога Збройним силам України», – зауважила Інна Свередюк.

Олександр Сахнюк, начальник транспортного цеху ВП ХАЕС, переконаний, що саме з таких маленьких справ складаються великі звершення: «Можливо, це і невеликі кошти для військових, які захищають Україну, проте, коли постійно проводити такі чи інші благодійні заходи, – вони відчутно допомагають нашим боронителям. Закликаю усіх брати участь у подібних акціях, адже вони теж наближають нашу Перемогу!».

Тетяна Степанюк

ВТРАТИ

ГЕРОЯМИ ПОЛИНУЛИ ДО НЕБЕСНОГО ЛЕГІОНУ

Минулі вихідні та початок нового тижня знову стали «чорними» для нетішинців. Шість днів жалоби поспіль: з 29 липня по 3 серпня було припущено державні стяги на установах, підприємствах, організаціях. Місто попрощалося з Героями Олександром Буряком та Ігорем Кузьміним.

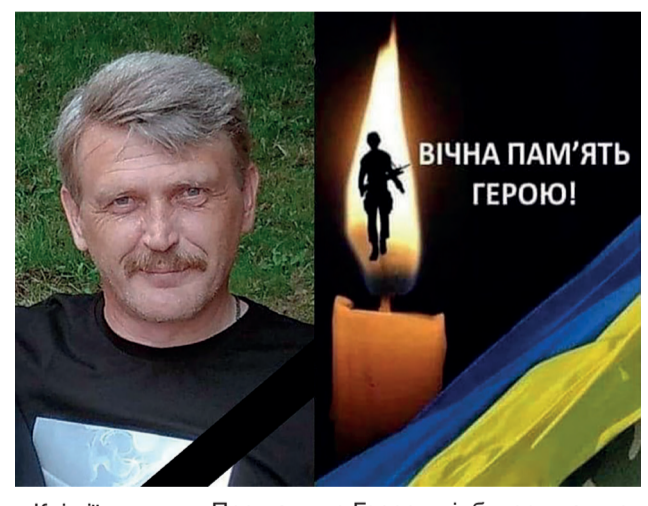
29 липня нетішинці, схиливши голови, зі сльозами на очах, стоячи на колінах, віддавали шану і проводжали на небеса свого мужнього Героя-Захисника – 36-річного Олександра Буряка, солдата, навідника 12 парашутно-десантної роти 3 парашутно-десантного батальйону в/ч А1126. Він загинув 21 липня на полі бою з російськими загарбниками поблизу населеного пункту Новоселівське Сватівського району Луганської області.

І знову посеред майдану – домовина, покрита державним стягом... Згорьовані батьки Іван та Оксана, дружина Христина

з дітками Камілою та Матвієм, бабуся Віра, сестра Інна з родиною... Знову «Плине кача...» линула над містом, торкалася тугою та смутком серцець мешканців громади... Нетішинці прощалися з Воїном, який поклав своє життя за свободу і незалежність України. Чин похорону за участі священників різних конфесій очолив отець Олег, настоятель Кафедрального Собору «Неопалима купина» ПЦУ: «Ця площа вже скроплена сльозами матерів, батьків, дружин, братів і сестер та всіх небайдужих, які сьогодні знову зібралися, аби провести в останню дорогу гідного Захисника. Спілкуючись з військовими, розумієш, що вони усвідомлюють, що кожен день може бути останнім, але продовжують мужньо виконувати свій обов'язок. Тож як би нам не було важко, ми повинні гуртуватися, підноситися духом, вставати з колін, працювати. Віра має бути у наших серцях – саме так ми здобудемо Перемогу». Дякуємо за подвиг і низько схилиємо голови у глибокій пошані перед світлою пам'яттю Олександра Буряка.

Воїн Ігор Кузьмін завжди повернувся до своїх рідних. На щиті... 1 серпня відбулося прощання з нетішинським Небесним Лицарем – мужнім Воїном Ігорем Кузьміним, 1975 року народження, старшим сержантом, стрільцем-помічником гранатометника 3 стрілецького відділення 3 стрілецького взводу 1 стрілецької роти 1 стрілецького батальйону в/ч А0501. Він загинув 27 липня від рук російських загарбників під час виконання бойових завдань поблизу населеного пункту Кліщівка Бахмутського району на Донеччині. Містяни із державною символікою навколійки зустрічали загиблого, схиливши голови в пошані та смутку. Траурний кортеж рухався такими рідними для Ігоря Кузьміна вулицями, зупинився і біля будинку, де проживав захисник.

Надто високу ціну ми платимо за свободу та незалежність нашої країни, і це усвідомлюємо все глибше, коли знову і знову збираємося всією громадою на площі перед адмінбудівлею виконкому, щоб віддати останню шану загиблomu земляку.

Прощання з Героєм відбулося на площі біля Нетішинської міської ради. По завершенні траурної церемонії домовину з тілом полеглого Героя пронесли на руках центральними вулицями міста до Собору Святого Архистратига Божого Михаїла та Архангела Гавриїла ПЦУ, де відбувся чин похорону, а поховали Героя на міському кладовищі в Славуті. Гіркота від невимовної втрати, лекуний біль, який пронизує, до якого не можна звикнути, якого не можна пробачити... Схилиємо голови у скорботі, співчуваємо родині загиблого і наш обов'язок – пам'ятати жертву наших земляків. Слава Героям навіки!

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

ЩОБ ПРИДБАТИ ВЛАСНЕ ЖИТЛО

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Програма надання безвідсоткових позик діє на Хмельницькій АЕС уже більше 10 років. Для цього було розроблено та впроваджено відповідний фінансовий механізм. Саме такий напрям діяльності дає можливість покращувати побутові умови для багатьох працівників електростанції за рахунок виділення коштів на придбання житла. Цьогоріч за сприянням житлово-побутової комісії, первинної профспілкової організації, адміністрації ХАЕС чотири працівники енергопідприємства одержали право на безвідсоткову позику. Це стало приводом для зустрічі з провідним інженером відділу розвитку персоналу Альоною Антоною, яка розповіла про механізм одержання безвідсоткових позик.

– Альоно Вікторівно, хто має право на отримання безвідсоткової цільової позички для придбання квартири?

– Таке право мають усі працівники, які працюють на умовах безстрокового трудового договору. Перевага надається тим, хто не має власного житла за місцем постійного проживання чи забезпечені житловою площею, меншою за 11,5м² на одну особу, (при стажі роботи в НАЕК «Енергоатом» (її відокремлених підрозділах чи дирекції) не менше трьох років, а серед зазначених працівників – ліцензований персонал, окремі висококваліфіковані фахівці та промислово-виробничий персонал. У випадку, якщо в компанії працює декілька членів сім'ї, позику може надаватися тільки одному з них. Відмова у наданні безвідсоткової позички може трапитись лише у випадках, коли працівник допускав грубі порушення трудової і виробничої дисципліни, правил, норм та стандартів з ядерної та радіаційної безпеки, правил технічної експлуатації, охорони праці та пожежної безпеки.

– Що потрібно для того, аби стати кандидатом на одержання безвідсоткової позички?

– Спочатку треба надати особисту заяву на ім'я генерального директора, а також низку документів. Це витяг із реєстру

Інженер ВРП Альона Антоноу

територіальної громади, що підтверджує зареєстроване або задеклароване місце проживання особи; інформацію (деталізовану) з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно; довідку про наявність/відсутність житла на праві власності. Документи розглядаються житло-

во-побутовою комісією, за результатом розгляду якої рішення про надання позички погоджує ППО ХАЕС. Черговість надання позички працівникам, кандидатури яких затверджені спільним рішенням, встановлюється генеральним директором. Варто пам'ятати, що розмір позички, яка надається працівнику, не може перевищувати фактичну вартість придбання житла. Безвідсоткова цільова позику надається на строк до 20-ти років. Кінцевий термін повернення позички встановлюється не пізніше дати досягнення працівником пенсійного віку. Повернення позички працівником здійснюється щомісячно, рівними частками, шляхом утримання грошових коштів із його заробітної плати. Усі витрати, пов'язані з нотаріальним посвідченням договору купівлі-продажу житла, іпотеки покладаються на працівника.

– Альоно Вікторівно, немає сумніву, що на початковій стадії одержання безвідсоткової цільової позички потрібно консультуватися із фахівцями.

– Так, але спочатку кожен кандидат повинен ознайомитись із умовами Колективного договору ДП «НАЕК «Енергоатом» на 2023-2024 роки, зокрема з додатком 21 «Положення про напрями та порядок поліпшення житлових умов

працівників ДП «НАЕК «Енергоатом» (ПЛ-К.0.07.340-23), яке розроблено на заміну «Положення про напрями та порядок поліпшення житлових умов працівників ДП «НАЕК «Енергоатом» (ПЛ-Д.0.07.340-12). Нове положення є документом системи управління національної енергокомпанії за такими напрями діяльності, як «Соціальний захист і мотивація персоналу», «Організація процесів управління. Класифікатор напрямів діяльності ДП «НАЕК «Енергоатом». Воно також визначає напрями, порядок та умови поліпшення житлових умов працівників Енергоатома, працівників профспілкових органів енергокомпанії та обслуговуючих організацій. Крім цього, положення встановлює єдині для всіх відокремлених підрозділів та дирекції компанії умови, правила і порядок, які регулюють взаємодію у сфері житлових відносин між НАЕК «Енергоатом», працівниками, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами в межах чинного законодавства України та Колективного договору ДП «НАЕК «Енергоатом».

Для того, щоб не виникало непорозуміння за браком інформації про процедуру одержання безвідсоткових позик, потрібно усі кроки узгоджувати із провідним інженером відділу розвитку персоналу за телефоном: 6-34-60.

Підготував Олександр Шустерук

ЛЮДИ АТОМА

ОСОБИСТИЙ ВНЕСОК У ПРИМНОЖЕННЯ РИБНИХ РЕСУРСІВ

Рибне господарство Хмельницької АЕС було засновано через рік після пуску першого енергоблоку, у 1988 році. Основним завданням для колективу підрозділу стало забезпечення оптимального біологічного та фізичного станів технологічної водойми-охолоджувача за рахунок розведення цінних видів риб, які здатні здійснювати природну біомеліорацію.

На роботу у дільницю біомеліорації гідротехнічного цеху Хмельницької АЕС Галина Антоноу влаштувалась двадцять три роки тому. Тоді у неї ще не було досвіду з розведення та догляду за рибою, тому підкрадалися вагання, мовляв, чи зуміє справлятися із такими незвичними, як на перший погляд, обов'язками. Тут доречною стала підтримка начальника дільниці Леоніда Шиндера.

– Галино, ти ж маш досвід в організації харчування дітей у дошкільних закладах. А будь-яка риба також хоче їсти. Для цього у нас розроблений спеціальний раціон. Серед рибоводів у нас лише чоловіки, тож жіноча старанність та працелюбність для колективу не буде зайвою, – підбадьорив Леонід Миколайович.

На початку роботи рибоводом Галина Антоноу усвідомила, що наявність риби у водоймі є технологічною необхідністю, бо вода для охолодження теплообмінного обладнання має відповідати визначеним хімічним та фізичним характеристикам. Тут – велика надія на рибу, яка забезпечує природну регуляцію у водоймі-охолоджувачі. У кожного представника цього виду – свої завдання та функції. Так, зокрема, білий амур здатний поїдати різні водорості і попереджає заростання рослинністю водного дзеркала. Дещо по-іншому веде себе товстолоб. Він пропускає через зябра фітопланктон, який є для нього основним кормом, і очищає воду. Короп, плітка, карась також мають свою кормову базу, частину якої становлять дрібні молюски, ракоподібні тощо. Вся риба, що знаходиться у водоймі-охолоджувачі, працює на підвищення якості води і, звичайно, безпеки діючих енергоблоків.

Через кілька років роботи у сфері станційного рибного господарства Галина Миколаївна стала свідком проблем, з якими довелося зіткнутись колективу Хмельницької АЕС. У 2005 році вперше виникла загроза зупинки діючих енергоблоків через забивання великою кількістю черепашника захисних сіток на блочних насосних станціях. Тоді спеціалісти довідалися, що у водосховищі масово розмножився молюск дрейсена.

Галина Антоноу тоді часто бачила візити на електростанцію різних фахівців, науковців, які були запрошені для вирішення проблеми біологічних перешкод у роботі тепломеханічного обладнання. Розпочалися консуль-

тації з науковцями Інституту гідробіології НАН України та Інституту рибного господарства НААН України. За висновками фахівців, до технологічної водойми молюск потрапив, імовірно, з рибальськими знаряддями працівників кооперативів. Також атомники опинилися перед

Галина Антоноу у лабораторії під час контролю розвитку личинок

фактом, що неконтрольований вилов риби призвів до різкого зменшення її кількості. Це стало загрозою для стану водойми-охолоджувача. Спеціалістам ХАЕС довелося пройти складний шлях, аби згодом довести, що недостатня її кількість ставить під загрозу безпеку експлуатації діючих енергоблоків. Своєрідною перемогою стало запровадження 20 грудня 2005 року «Режиму рибогосподарської експлуатації водойми-охолоджувача Хмельницької АЕС». Він був розроблений Інститутом рибного господарства НААН України і погоджений з Подільським державним басейновим управлінням охорони водних живих ресурсів та Державним управлінням екології та природних ресурсів у Хмельницькій області і затверджений начальником Державної інспекції охорони, відтворення водних живих ресурсів та регулювання рибальства. Протягом трьох років на технологічній во-

доймі-охолоджувачі діяла заборона на промисловий вилов риби. Як згодом виявилось, це дало можливість суттєво покращити наші рибні запаси.

До вирішення проблем із інтенсивним розмноженням молюска дрейсени стали причетні й інші фахівці. Саме тоді з Ладжинської ДРЕС на дільницю біомеліорації була завезена личинка чорного амура. Згодом кілька разів на Хмельницькій АЕС побувала фахівець з рибництва Світлана Аверіна, яка в умовах нашої електростанції зуміла вивести аналогічну личинку для подальшого вирощування у ставках на території дільниці біомеліорації. Попередньо було доведено, що саме чорний амур допомагає боротись із неконтрольованим розмноженням різних видів молюсків, зокрема дрейсени. З того часу цей вид риби прижився на водоймі-охолоджувачі електростанції і допоміг урегулювати чисельність молюсків, які створюють біологічні перешкоди в роботі обладнання. Велике значення мали компетентні поради та настанови Світлани Аверіної, яка тоді ще не здогадувалась, що продовжить свою благородну справу із примноження водних біоресурсів у штаті Хмельницької АЕС – на посаді начальника дільниці біомеліорації гідротехнічного цеху.

Протягом багатьох років роботи на дільниці біомеліорації Галина Антоноу разом зі своїми колегами набула великого професійного досвіду. Вона добре знає особливості годівлі різних видів риб, а також премудрості їхнього вирощування, як мовиться, від ікрички до малька. Без участі спеціалістки не обходяться й інші напрями діяльності дільниці біомеліорації. Серед них – зариблення технологічної водойми. Ця процедура відбувається восени за участю різних контролюючих органів, які документально фіксують усі стадії процесу поповнення рибних ресурсів на водоймі-охолоджувачі.

Галину Антоноу позитивно характеризує не тільки сумлінне ставлення до роботи. Вона, як і більшість жінок, прагне до благополуччя своєї сім'ї, родини. Утвердилися в житті її діти – дочка Тетяна та син Ярослав. Вона виловила в них кращі людські чесноти, як мовиться, не на словах, а на особистому прикладі.

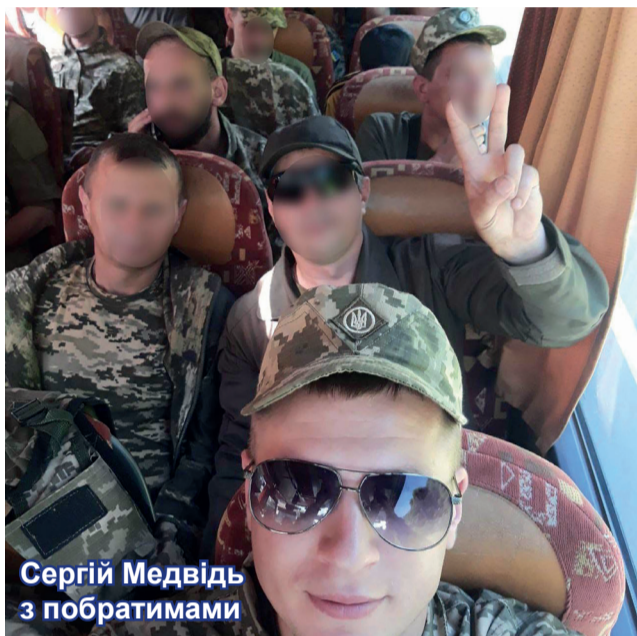
Олександр Шустерук
Фото автора

ГЕРОЇ СЕРЕД НАС

СЕРГІЙ МЕДВІДЬ: «ЯКБИ НЕ ЛІКАРІ ТА ВОЛОНТЕРИ, МЕНЕ Б УЖЕ НЕ БУЛО НА ЦЬОМУ СВІТІ»

Історія цього хороброго захисника навряд чи суттєво відрізняється від нинішніх «літописів» переважної більшості українців. До повномасштабного вторгнення Сергій Медвідь мав родину, роботу, хобі. Працював електрозварником ручного зварювання 5-го розряду в енергоремонтному підрозділі Хмельницької атомної електростанції, у вільний час захоплювався металообробкою: порівняно з теперішнім життям було майже безтурботним...

Сергій пригадує, що так було до початку 2022 року, а потім з'явилася внутрішня тривожність, адже розумів, що ймовірність повномасштабного вторгнення дуже висока: «Із січня я вже був сам не свій через появу у ЗМІ перших повідомлень про війну. А коли вже

Сергій Медвідь з побратимами

наша розвідка заявила про стягнення ворожих військ до кордонів України, зрозумів, що війна таки прийде на нашу землю. Саме тому її початок мене не здивував».

Рішення йти воювати наш герой прийняв спонтанно, хоча військового досвіду не мав зовсім. На цей крок Сергія надихнула черга біля військомату. «Я був на «лікарняному», а 27 лютого вже мав повернутися до роботи, – розповідає він. – 26 лютого, перебуваючи в справах у Славути, побачив чергу у військомат. Там і залишився»...

Після оформлення й отримання зброї та боекомплектів Сергія та інших добровольців посадили в автобус для відправки в Бучу Київської області. Там саме починали розгортатися страшні події, які пізніше сколихнули весь світ.

«Але щось змінилося, і мене звідти відізнали, – пояснює захисник. – Я потрапив у роту охорони Славути, виконував стандартні завдання на блокпостах. А в квітні мене та ще чотирьох бійців перевели у львівську 80-ту окрему десантно-штурмову бригаду. Місяць ми були в «учебці» – проходили навчання у селі Старичі, а потім прибули до своєї частини, що

тоді дислокувалася у Львові».

На початку травня підрозділ Сергія відправили у місто Слов'янськ на Донеччині. Там захисники пройшли тижневу посилену підготовку, більш спрямовану на справжні бойові дії та максимально наближені до них. А після того наш герой добровільно згодився відправитися на оборону фактичних кордонів України – за 20 км до лінії розмежування. Він «підписався» на це першим, за ним визвалися ще чотири побратими-відчайдухи.

«Нас привезли на позиції десь за 15-20 км від ріки Сіверський Донець. У той час орки намагалися штурмувати річку, а ми мали їх стримувати. Це тривало чотири дні. Потім нас забрали на базу у Слов'янськ, щоб ми відпочили морально та фізично відновилися. Адже після першого бойового досвіду людині необхідно прийти в себе, це дуже важливо», – розповідає захисник.

Після кількох днів відпочинку підрозділ Сергія перекинули на «нуль». Не встигли захисники заїхати на позицію, як вороги почали їх обстрілювати з мінометів та реактивної системи залпового вогню. І так дві доби безперервно. Лише інколи рашисти давали українським воїнам 15-20 хвилин перепочинку – коли перезаряджали зброю, а по тому знову накривали обстрілами.

Наш герой пригадує: «Якоюсь миттю біля мого окопу впала 120-мм мінометна міна – і мене завалило землею. Потім прилетіли чи то «гради», чи то «смерчі», чи то «касети». Щось із цього розірвалося над моєю головою – і я отримав важку контузію. Побратими витягли мене з-під землі, а за пів години я вже прийшов до тями. Після артобстрілів почалася піхотна атака. Оскільки почувався зле, я міг лише набивати рожки патронами. Цим і допомагав своїм».

Відбивши атаку ворога, українські захисники змогли закріпитися на позиції, а Сергія Медведя евакуювали в Краматорськ. У медичній роті атомника обстежили і дійшли висновку, що в нього інсульт, оскільки він скаржився на параліч лівої сторони тіла. Та це заключення виявилось хибним, а Сергію з кожним днем ставало дедалі гірше. Встановити правильний діагноз допомогла висококваліфікована лікар-невролог, яка раз на тиждень приїжджала до Краматорська з Дніпропетровської обласної клінічної лікарні імені Іллі Мечникова. Після додаткових обстежень, зроблених військовому, професорка наполягла на його перевезенні до Дніпра, де його ледве врятували.

Сергій зізнається, що саме їй він завдячує життям: «Пощастило, що професорка з Дніпра, Алла Григорівна Кириченко, звернула на мене увагу, особисто обстежила та поставила вірний діагноз – гострий вірусний енцефаліт. Не тільки хвороба виявилася рідкісною, а й ліки: їх було вкрай важко знайти. Врятували волонтери, які знайшли необхідні препарати та передали. Мені

Захисник Сергій Медвідь

здається, якби не лікарі та волонтери, мене б уже не було на цьому світі, й ми з вами не мали б можливості зараз спілкуватися... Також стати на ноги допоміг мій робочий колектив і профком Хмельницької АЕС, який надав путівку в санаторій на реабілітацію. Я дуже вдячний усім за небайдужість».

Далі на Сергія чекало транспортування евакуаційним потягом до Хмельницького, місяць госпіталізації в обласній лікарні, по тому – реабілітація в місцевому госпіталі ветеранів війни, а після неї – Нетішинський центр комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю «Мрія». І вже саме там атомник пройшов контрольне обстеження й отримав підтвердження своїх діагнозів. Його демобілізували, і зараз він повертається до звичного життя, якого б не було не тільки без медиків та волонтерів, а передусім – без побратимів, які не покинули вмирати на полі бою.

«Без підтримки один одного на передовій немає що робити: без неї там просто не вижити, – наголошує Сергій. – Потрібно бути одним злагодженим організмом, щоб отримати бажаний результат і при цьому залишитися живими. Ми підтримували один одного і допомагали в усьому. Всі мої хлопці – надпотужні воїни і дуже круті люди. Для мене було честю воювати з ними пліч-о-пліч, безмежно вдячний їм за все».

А тих, хто в тилу, наш захисник просить вірити в Перемогу, яка однозначно буде за Україною, та будь-якої миті «бути готовими разом боронити і відвоювати рідну землю!».

Катерина Ділон

БЛАГОДІЙНІСТЬ

ПРАЦІВНИКИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС
З 28 ЛЮТОГО 2022 РОКУ ПЕРЕРАХУВАЛИ
ВЛАСНІ КОШТИ У СУМІ

184 352 779,12 ГРН*

**НА ПІДТРИМКУ
СИЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ!**

ПЕРШИЙ ПЛАТІЖ БУЛО ЗДІЙСНЕНО 28 ЛЮТОГО 2022 РОКУ!
ВСЬОГО ЗА 2022 РІК ПЕРЕРАХОВАНО 124 996 754,26 ГРН!
ЗА 1-ШЕ ПІВРІЧЧЯ 2023 РОКУ - 54 231 599,30 ГРН
У ЛИПНІ 2023 РОКУ - 8 124 425,56 ГРН

* - У Т.Ч. ГО "ЕНЕРГІЯ НАШИХ СЕРДЕЦЬ" - 22 089 114,18 ГРН
МЕДИКАМ ЧЕРЕЗ "ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ" - 14 568,10 ГРН

ЗБІР КОШТІВ ПРОДОВЖУЄМО!
СЛАВА УКРАЇНІ!!! ГЕРОЯМ СЛАВА!!!

АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА: ЧОМУ ПОТРІБНО ОБРАТИ САМЕ ЦЮ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ?

ОСВІТА

ОБИРАЮ АТОМНУ ЕНЕРГЕТИКУ

Перш за все, треба обирати справу до душі, але й не забувати про перспективи розвитку. Зокрема, путінський нафтогазовий шантаж спонукає світ до активнішого використання потужностей АЕС. А після постійних ракетних ударів росії по енергетичній інфраструктурі України

Логічно, що коли розвиватиметься галузь, буде й потреба у профільних спеціалістах. Тому пропонуємо список провідних університетів України, які здійснюють підготовку фахівців для атомної енергетики та ядерної промисловості:

- КПІ ім. Ігоря Сікорського, Київ;

З початком повномасштабного вторгнення багато людей в Україні втратили роботу або були змушені перепрофілюватися, щоб заробити на життя. Ринок праці став однією з тих сфер, які постраждали від російської агресії, проте ми віримо, що війна закінчиться нашою Перемогою і ми зможемо повернутися до мирного життя. А що ж буде далі? Які спеціальності будуть мати попит і яку професію обрати майбутнім абітурієнтам?

надзвичайно важливо зміцнювати власну енергетичну стійкість. Оскільки атомну енергетику вже включили до Плану відновлення країни, вона відіграватиме важливу роль у питаннях енергетичної безпеки та незалежності.

- НУ «Львівська політехніка», Львів;
- НУ «Одеська політехніка», Одеса;
- Вінницький національний технічний університет, Вінниця;
- КНУ ім. Т. Г. Шевченка, Київ;
- НТУ «Харківський політехнічний інститут», Харків;
- Національний університет водного господарства та природокористування, Рівне;
- Харківський національний університет радіоелектроніки, Харків;
- ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет», Дніпро.

Власна інформація

ЗДОРОВ'Я

ЯКІ ПРОДУКТИ ВІТАМІНІЗУЮТЬ ОРГАНІЗМ ВЛІТКУ?

Війна змусила багатьох пережити стрес, відчутти травматичний досвід переїздів та довготривалих поїздок у чужі міста й країни. В таких умовах налагодити здорове харчування – завдання не з легких. Проте збалансована їжа, багата на вітаміни й мікроелементи, може зміцнити організм. Також правильне харчування позитивно впливає на наше психічне здоров'я. Влітку саме час споживати сезонні свіжі овочі та фрукти. Розповімо про 10 корисних сезонних овочів, які обов'язково потрібно включити до раціону.

Влітку буряк ще не має своєї характерної щільної структури, але містить більше солодкого соку. Завдяки високому природному вмісту калію й нітросполук, буряк буде корисним для профілактики серцево-судинних захворювань і нормалізації тиску. Червоний пігмент буряків – беталаїн – має протизапальну, антиоксидантну дію, позитивно впливає на метаболізм при шлунково-кишкових захворюваннях.

Солодкий перець є джерелом вітаміну А, С, Е і вітаміну В6. Зрілий солодкий перець містить у 6 разів більше вітаміну С, ніж лимон. А в червоному й жовтому перці вміст провітаміну А (каротину) такий же, як у моркві. Деякі сорти перцю мають протизапальну, безпечну для імунітету. А ще морква, як і буряк, багата на фолати, що важливі для дітей та вагітних жінок.

Молода морква влітку особливо смачна. Вона є джерелом мікроелементів, вітамінів і одним з лідерів за вмістом провітаміну А, необхідного для здоров'я зору, шкіри та міцного імунітету. А ще морква, як і буряк, багата на фолати, що важливі для дітей та вагітних жінок.

У зернах кукурудзи міститься безліч вітамінів (РР, Е, D, К, вітаміни групи В (В1, В2), аскорбінова кислота, цінні мінеральні речовини (солі калію, кальцію, фосфору, заліза й магнію), а також мікроелементи (нікель та мідь). Але головне – кукурудза є джерелом клітковини, корисної для нашого травлення.

Огірки багаті на аскорбінову, фолієву й пантотенову кислоту, а також інші вітаміни та біологічно активні речовини. Ці овочі можуть зменшити відчуття голоду, втамувати спрагу та водночас поповнити запаси організму в корисних вітамінах та мінеральних речовинах.

Молода квасоля містить білки, вітаміни й мінеральні речовини, є джерелом рослинного білка. Її можна використовувати в супах, салатах, м'ясних і овочевих стравах.

Молода картопля належить до крохмалистих овочів. У ній менше вуглеводів і більше води, ніж у зрілій картоплі. Готувати молодшу картоплю можна навіть з добре вимитим лушпинням.

Помідори влітку містять набагато більше провітаміну А, вітаміну С та

інших вітамінів. Особливо корисною речовиною у «літніх» помідорах є лікопін – антиоксидант, що може знизити ризик розвитку раку. Ця речовина стає більш доступною, якщо помідор піддати термічній обробці.

Молода цибуля влітку може бути доповненням до будь-якої страви, має антиоксидантні, протизапальні та імуномодуючі властивості. Цибуля багата на вітамін С, мінеральні речовини. Додавайте зелену частину та корінець цибулі до свіжої або термічно обробленої їжі.

У баклажанах, окрім вітамінів і мінеральних сполук, міститься багато поліфенолів. Вони корисні для серцево-судинної системи людини, перешкоджають розвитку діабету, знижують ризик розвитку раку і зміцнюють імунітет. Також сирі й відварені баклажани мають виражений антибіотичний ефект.

Олена Ігнатеску,
лікар із загальної гігієни
Нетішинського відділення
Хмельницького обласного центру
контролю та профілактики хвороб
МОЗ України

БУДЬТЕ З НАМИ, БУДЬТЕ АКТИВНИМИ!

Колектив атомників – це понад 5 тисяч осіб, що разом володіють надзвичайною кількістю різноманітної інформації. Колективний розум багатий на знання, що можуть бути корисними для індивідуума і суспільства загалом.

Газета «Перспектива» є провідником інформації, подій і фактів, які цікавлять інших. Ми готові об'єднати зусилля різних людей, аби урізноманітнити палітру часо-

пису, зробити газету цікавішою, читабельнішою. Якщо вам є чим поділитись з громадою, ви можете запропонувати актуальну тему, готові допомогти нам у пошуку нових героїв майбутніх публікацій, телефонуйте: 6-37-84, пишть на електронну пошту stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua, приходьте у редакцію. Будемо раді спільно наповнювати часопис новим змістом.

Редакція газети «Перспектива»

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 24 по 31 липня 2023 року

Гамма-фон:

- м. Нетішин - 0,105 мкЗв/год
- м. Острог - 0,108 мкЗв/год
- м. Славутич - 0,108 мкЗв/год
- с. Межиріч - 0,106 мкЗв/год
- с. Старий Кривин - 0,104 мкЗв/год
- с. Білотин - 0,100 мкЗв/год
- смт Мізоч - 0,102 мкЗв/год

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

ОГОЛОШЕННЯ

ШАНОВНІ СПОЖИВАЧІ!

Повідомляємо, що у зв'язку з плановим виводом в ремонт устаткування ЦТП, трубопроводів і арматури мереж опалення і гарячого водопостачання м. Нетішин та енергоблоків з 07.08.2023 по 29.08.2023 буде повна зупинка тепlopостачання по м.Нетішин. Просимо вибачення за тимчасові незручності.

За інформацією КГ ВП ХАЕС

Зарядись енергією ХАЕС!

Автопарковка ВП ХАЕС!
8 грн/кВт!
Контакт-центр
+38(098)242 74 39

Завантажуй додаток для комфортного сервісу!

Перспектива

ЗАСНОВНИКИ:

адміністрація та трудовий колектив ВП «Хмельницька АЕС»
ДП «НАЕК «Енергоатом»

Газета заснована у 1991 році
Свідоцтво про реєстрацію періодичного видання
Серія ХЦ № 200
від 25 жовтня 1994 р.

Головний редактор **Тетяна Степанюк**, тел.: 6-37-84
Редактор **Лариса Власюк**, тел.: 6-37-85
Кореспондент **Олександр Шустерук**, тел.: 6-37-86;
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua

Газету зверстано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС.
Віддруковано у видавничстві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15.
Тираж 1000 екз. Зам. 2656
Розповсюджується безкоштовно

